

5841 2den Beh. af Lovf., hvorv. Regj. bemynd. t. at medd. den „danste Landmandsb.“ forsfj. Beg. 5842

tænke os paa at ræffe en lille Finger frem til den, der let kan tage den hele Haand. Naar nu tillige, som jeg bemærkede før, Bestemmelsen er affattet med særligt Hensyn til, at det ikke skal blive vanskeliggjort Banken at komme over til en saadan Ordning, saa synes det mig, at dette havde Krav paa, om ikke en særlig Anerkjendelse fra det ærede Medlems Side, thi han er allfor ensidig som Landmandsbankens Repræsentant til, at han kan være tilbøielig til at se det fra et saadant almindeligt Standpunkt, men at det burde have bidraget Noget til at formilde de særdeles stærke Udtryk, som det ærede Medlem tillod sig at bruge. Heller ikke vort Forslag under Nr. 12 er det ærede Medlem tilfreds med, og dog tror jeg, at, naar Alt kommer til Alt, er det et Forslag, ved hvilket Bankens Soliditet kun kan vinde, men som i alt Fald fra Lovgivningsmagtens Standpunkt maag siges at være ganske forsvarligt og berettiget. Det blev ved Sagens 1ste Behandling stærkt krævet fra forskjellige Sider, at der skulde afgives en Garanti for, at de Obligationer, som udstedtes fra Banken, ikke paa nogen Maade bleve Lotteri- eller Præmieobligationer. Det er dog virkelig ikke nogen saa ubillig Fordring eller nogen saa unaturlig Fordring netop ligeoverfor denne Bank, der, hvad man nu for Resten vil sige om den, har havt den Styggeside, at den ved og umiddelbart efter sin Fødsel har indført hos os forskjellige tydske Børsnoter, som ingenlunde ere heldige for den sunde Forretning, og det er en bekendt Sag, at man netop i Tydskland spekulerer meget stærkt med Præmieobligationer i forskjellige Retninger, og at der snart ikke er nogen Kommune, der har stiftet Baand, uden at gjøre det med Benyttelse af den Drang til at spille, som er trængt saa dybt ind i Masserne, og at som Følge deraf Præmieobligationer af alle Arter oversvømme det tydske Marked (Sager: Det er forbudt!). Det er muligt, at det er forbudt, men desuagtet er det vist, at Præmieobligationer eksistere i stort Omfang; saa maa

de tydske Banker vel have opfundet den Kunst at „omgaa“ Loven, som er stillet i Udfigt ogsaa hos os. Vist er det, som sagt, at Præmieobligationerne eksistere i meget stort Omfang. Det synes altsaa ikke urigtigt, at der fra Statens Side tages en Bestemmelse i den Henseende, og der kunde da ganske simpelt staa, at alle udtrukne Obligationer skulde udbetales til pari. Men vi ere under vore indbyrdes Forhandlinger blevne gjorte opmærksomme paa — vi vare jo desværre ganske ensidige, Thinget vilde ikke nedsætte noget Udvalg, der var ikke Tale om at faae Repræsentanter fra de forskjellige Grupper her i Salen, vi ensidige Ser. maatte søge at bringe vore Endringsforslag frem i den Stikelse, som mindst kunde forvirre Forhandlingen, og som Følge deraf savnede vi den alsidige Indsigt, som et Udvalg kunde have havt til sin Raadighed — vi ere, som sagt, blevne gjorte opmærksomme paa, at hvis der optoges en Bestemmelse som denne, at Obligationerne skulde udtrækkes til pari, kunde vi derved komme til at gjøre nogen Skade, og det laa ikke indenfor vor Hensigt. Det er nemlig blevet sagt, at hvis saadanne Papirer, der jo ville blive udstedte med en Rentefod højere end den almindelige, gaa over pari, og der da udtrækkes Obligationer til Betaling, vil det være et Tab for de Obligationseiere, hvis Papirer udtrækkes, medmindre man indsetter en saadan Bestemmelse, hvorefter Banken faar Ret til at udbetale Obligationerne, ikke efter den paalydende Værdi, men efter den højeste Børspris. Derved er der naaet Alt, hvad det kan interessere Banken at naae, nemlig dette, at Obligationseierne ikke tabe, naar Papirerne udtrækkes; men der er forhindret, hvad Staten har Interesse i at forhindre, nemlig, at der til disse Foretagender knyttes en Lotteriforretning, som vi efter vor Lovgivning anse for at være uheldig, og som Staten i det Hele taget stiller sig fjendtlig til. Det ærede Medlem forment, at det vilde være et Baand for Banken. Ja, det er netop Meningen, at det skulde være et Baand for